

Ebédlőszekrény

Bútorgyűjtemény

Leltári szám:	7149
Alkotó:	Mocsay (Mócsai), József (1871 - 1925 után) / asztalosmester Toroczkai Wigand, Ede (1869 - 1945) / tervező
Készítés ideje:	1902
Készítés helye:	Budapest
Jelzés:	nincs
Anyag:	cédrusfa berakás; ezüstözött réz veretek; fenyőfa alap (vakfa); rózsafa (paliszander) berakás; rózsafa (paliszander) borítás
Méretek:	magasság: 169 cm szélesség: 168,5 cm mélység: 59,5 cm

Toroczkai Wigand Ede korai tervein a francia art nouveau, egyéni "deszka-stílusán" az angol-skót krtárs iparművészet eredményeit fedezhetjük fel, egyes tárgyaira azonban a bécsi szecesszió formái hatottak. Ezt mutatja az Iparművészeti Társulat 1902. évi karácsonyi kiállításán bemutatott ebédlőberendezése. (A berendezésről a Karácsonyi kiállításon készült fényképfelvételt ld.: IM Adattár, FLT 4848 - ld. [itt](#)). Az együttes karosszékei egyértelműen az Otto Wagner által a bécsi Postatakarékpénztár számára tervezett, hajlított fából készült karosszékek változatai, de a szekrény is a bécsi szecesszió hatását tükrözi.

A viszonylag alacsony, téglatest formájú, sarkain lekerekített szekrény ezüstözött réz lemezzel borított talapzaton áll. Az alsó rész középpontjában nyitott polc, felette két, üvegekazettákkal díszített ajtó, majd két fiók helyezkedik el. Kétoldalt, a szekrényttest oldalán zsanérral rögzített ajtók, melyeket az alsó fiók vonalában körvonalakból szerkesztett ezüst-, rózsafa és cédrusberakás, virágszerű "bazsarózsa" motívumsor díszít. A szekrény felső részének közepén két, egyenként négy üvegekazettával díszített ajtó látható, mellettük két zárt ajtó, melyek szintén derékszögben megtörték és a szekrényttest oldalán fordulnak.

Az egyszerű forma, a drága anyagok használata – paliszander furnér, ezüstberakás, ezüstözött veretek – a bécsi iparművészet hatását tükrözi, de a szekrény formailag beleillik Toroczkai Wigand egyszerűbb, olcsóbb anyagokból készült bútorainak (műteremszekrény, írószekrény tálalók, faliszekrények) sorába is. Az eredeti berendezéshez szögletes asztal – alsó részén szintén ezüstözött lemezekkel borított lábakkal – és gúla alakú állóóra tartozott.

Az Iparművészeti Múzeum a Karácsonyi kiállítás után, 1903-ban vásárolta meg a tálalószekrényt.

Irodalom

- Somogyi Zsolt: *A magyar szecesszió bútorművészete*. Corvina Kiadó, Budapest, 2009. - Nr. 58
- Keserü Katalin: *Toroczkai Wigand Ede*. Holnap Kiadó, Budapest, 2007. - 36.
- Szerk.: Pataki Judit: *Az idő sodrában. Az Iparművészeti Múzeum gyűjteményeinek története*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2006. - Nr. 99
- Szerk.: Pataki Judit: *Művészet és Mesterség. CD-ROM*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1999. - fa, bútor 38.
- Szerk.: Szilágyi András, Horányi Éva: *Szecesszió. A 20. század hajnala. (Az európai iparművészet korszakai.)*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1996. - Nr. 9.7 (Lovay Zsuzsanna)
- szerző: Kiss Éva, Csenkey Éva: *Magyar Art Deco*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1985. - Nr. 3.

